

॥२३॥ संसिद्धोनित्यसिद्धआत्मातदधिगमं आत्मज्ञानं आसुरभावनिवृत्तये संपादनीयमित्यर्थः तत्रोपायः कर्महिंसात्मकं त्यजेदित्यादि ॥२४॥ २५॥ २६॥ इष्टेति सर्वेष्वपि जन्मसु दुष्टादियोगोऽस्य वेत्यर्थः ॥२७॥
आत्मनो गुणैरतिरज्यते अतीव तुष्टो भवति ॥२८॥ २९॥ ईहकोऽन्वाद्यर्थी ॥३०॥ तद्विलिख्य तद्देवित्त्वे स्वेवावासना नादृतं अदृतमहंकारोऽज्ञानं वातद्रहितं नैकधेति वत्समासः निर्वासनं निरहंकारं निर्ग

प्रत्यतिष्ठं श्रुतेष्वेव तान्येव स्थापयंत्यपि ॥ भजंते तानि चाद्यापि ये बालिशतरानराः ॥२३॥ तस्मादहंब्रवीमि त्वाराजन्संचित्य शास्त्रतः ॥ संसिद्धाधिगमं कुर्या
त्कर्महिंसात्मकं त्यजेत् ॥२४॥ न संकरेण द्रविणं प्रचिन्वीयाद्विचक्षणः ॥ धर्मार्थन्यायमुत्तुज्य न तत्कल्याणमुच्यते ॥२५॥ सत्वमेवं विधोदांतः क्षत्रियः प्रिय
बांधवः ॥ प्रजाभृत्यांश्च पुत्रांश्च स्वधर्मेणानुपालय ॥२६॥ इष्टानिष्टसमायोगैरसौ हादमेव च ॥ अथ जातिसहस्राणि बहूनि परिवर्तते ॥२७॥ तस्माद्गुणेषु
ज्येष्ठामादोषेषु कथंचन ॥ निर्गुणोऽपि हि दुर्बुद्धिरात्मनः सोतिरज्यते ॥२८॥ मानुषेषु महाराजधर्माधर्मौ प्रवर्ततः ॥ न तथान्येषु भूतेषु मनुष्यरहितेष्विह ॥२९॥ धर्म
शीलो नरो विद्वानीह कोऽनीह कोऽपि वा ॥ आत्मभूतः स दालोके च रद्भूतान्याहिंसया ॥३०॥ यदा व्यपेत तद्दृष्टं मनो भवति तस्य वै ॥ नानृतं चैव भवति तदा कल्याण
मृच्छति ॥३१॥ इति श्रीमहाभारते शांति ० मो ० पराशरगीतायां चतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥२९४॥ पराशर उवाच एष
धर्मविधिस्तात गृहस्थस्य प्रकीर्तितः ॥ तयोर्विधितुं वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥१॥ प्रायेण च गृहस्थस्य मम त्वं नाम जायते ॥ संगगतं नरश्रेष्ठ भावैराजसता
मसैः ॥२॥ गृहाण्याश्रित्य गावश्च क्षेत्राणि च धनानि च ॥ दाराः पुत्राश्च भृत्याश्च भवंतीह नरस्य वै ॥३॥ एवं तस्य प्रवृत्तस्य नित्यमेवानुपश्यतः ॥ रागद्वेषौ विव
र्धेतेत्यनित्यत्वमपश्यतः ॥४॥ रागद्वेषाभिभूतं च नरं द्रव्यशानुगं ॥ मोहजातारतिर्नाम समुपैति नराधिप ॥५॥ कृतार्थं भोगिनं मत्वा सर्वो रतिपरायणः ॥ लाभं
ग्राम्यसुखादन्यं रतितो नानुपश्यति ॥६॥

उक्तवक्ष्य

॥ ७ ॥

इति शांति ० मोक्ष ० भारतप्रावदीपे चतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥२९४॥

॥३१॥

ज्ञानं वामनो यदा भवति तदा कल्याणं ब्रह्मानंदं कच्छति प्रामोति ॥३१॥
माणयोः संगतिमाह एष इति ॥१॥ तपः प्रशंसितुं गार्हस्थ्यं निवृत्तिं प्रायेणेत्यादिना ॥२॥ ३॥ ४॥ ५॥ भोगिनं आत्मानमिति शेषः ॥६॥